

Sygn. akt III Cz 1698/18

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędziowie: SO Artur Żymelka

SO Roman Troll

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2019 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa A. K.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w S.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

od postanowienia Sądu Rejonowego w(...)

z dnia 9 kwietnia 2018 r., sygn. akt II C 924/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Artur Żymelka

Sygn. akt III Cz 1698/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w(...) w postanowieniu z dnia 9 04 2019r. przyznał biegłemu sądowemu A. S. wynagrodzenie za sporządzenie opinii z dnia 2 02 2018r. w kwocie 3.501,17zł, uznając, że uwzględnia ono nakład pracy biegłego oraz jest zgodne z obowiązującym prawem.

Orzeczenie zaskarżyła **pozwana (...) Spółka Akcyjna w S.**, która wnosila o jego zmianę poprzez „odpowiednie zmniejszenie wynagrodzenia” przyznanego biegłemu za sporządzenie opinii, bądź jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania

i zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Zarzuciła, że przy ferowaniu postanowienia naruszono regulacje:

- art. 288 k.p.c. w związku z art. 89 ustawy z dnia 28 07 2005r. o kosztach sądowych

w sprawach cywilnych poprzez ich niezastosowanie i wydanie orzeczenia bez uwzględnienia czasu i nakładu pracy rzeczywiście potrzebnych do wydania opinii,

- § 2 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 04 2013r. w sprawie określenia stawek wynagrodzeń biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym, poprzez jego niezastosowanie.

W uzasadnieniu zażalenia między innymi podnosiła, że w świetle okoliczności sprawy nie sposób przyjąć, iż biegła na wydanie opinii poświęciła aż od 108 do 153 godzin pracy, tj. przyjmując ośmiogodzinny czas pracy – w zależności od przyjętej stawki za godzinę pracy – ponad 16 pełnych dni pracy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Biegła A. S. sporządziła opinię datowaną na dzień 2 02 2018r. i stosownie do regulacji art. 288 k.p.c. i art. 89 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz.U. z 2010, nr 90, poz. 594 z późniejszymi zmianami) za wykonaną pracę przysługuje jej wynagrodzenie i zwrot poniesionych przez niego wydatków niezbędnych dla jej sporządzenia na zasadach określonych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 04 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz.U.

z 2013, poz. 518).

Dla ustalenia wysokości należnego biegłemu wynagrodzenia nie ma przy tym większego znaczenia obszerność sporządzonej opinii, lecz wymagane od biegłego kwalifikacje i potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy (art. 89 ust. 2 u.o.k.s.).

Zgodnie z postanowieniem wydanym na posiedzeniu niejawnym w dniu 21 12 2016r. przedmiotem opinii było „ustalenie na podstawie przeprowadzonych dowodów wysokości szkody w budynku powódki w związku z szkodą z dnia (...)”.

Jakkolwiek jej sporządzenie nastąpiło na podstawie danych zawartych w aktach sprawy i na co słusznie zwraca uwagę skarżąca, przy wykorzystaniu odpowiedniego oprogramowania komputerowego, to w celu jej sporządzenia konieczne było zaznajomienie się przez biegłego z materiałem sprawy, przeprowadzenie jego analizy, ustalenie na jej podstawie danych koniecznych do sporządzenia opinii, ich wprowadzenie

do programu komputerowego, a następnie na podstawie uzyskanych wyników sporządzenie ostatecznej opinii.

Związane z tym czynności były pracochłonne, stąd też wskazany przez biegłego czas poświęcony na opracowanie opinii nie jest w sposób oczywisty zawyżony,

i przyznane biegłemu wynagrodzenie uwzględnia biegłego wymagane od niego kwalifikacje oraz potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy.

Przy jego ustaleniu nie popełniono zatem zarzucanego w zażaleniu błędu

w ustaleniach faktycznych i nie naruszono wskazanych w nim regulacji prawnych.

Czyni to zażalenie bezzasadnym w rozumieniu art. 385 k.p.c. w związku

z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. , co z mocy zawartej w nim regulacji prowadziło do jego oddalenia.

Reasumując, zaskarżone orzeczenie jest prawidłowe i dlatego zażalenie jako bezzasadne oddalono w oparciu o przepis art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.